

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw

1) 2)

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1076 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po pkt 5 dodaje się pkt 5a – 5c w brzmieniu:

„5a) kartelu - rozumie się przez to porozumienie lub praktyki uzgodnione przez co najmniej dwóch przedsiębiorców, którzy są wobec siebie konkurentami, zmierzające do koordynowania działań konkurencyjnych na rynku lub wpływania na istotne czynniki konkurencji, w szczególności polegające na ustalaniu lub koordynowaniu cen zakupu lub sprzedaży lub innych warunków transakcji handlowych, w tym dotyczących praw własności intelektualnej, ustalaniu poziomu produkcji lub sprzedaży, podziale rynków i klientów, w tym na zмовie przetargowej, ograniczeniu przywozu lub wywozu lub działaniach antykonkurencyjnych podejmowanych przeciwko innym konkurentom;

5b) programie łagodzenia kar - rozumie się przez to program, który ma zastosowanie do naruszeń zakazu określonego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej: „TFUE”, lub odnośnego przepisu krajowego prawa konkurencji, w ramach którego uczestnik tajnego kartelu, niezależnie od innych jego uczestników, podejmuje współpracę z organem ochrony konkurencji przez dobrowolne dostarczenie dowodów lub informacji, którymi dysponuje, o kartelu oraz jego roli w kartelu, w zamian za co, w drodze decyzji lub zaprzestania prowadzenia postępowania, uczestnik ten zostaje zwolniony z kary pieniężnej za udział w kartelu lub kara ta zostaje obniżona;

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mającą na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (Dz. Urz. UE L 11 z 14.01.2019 r., str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oraz ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.

- 5c) propozycji ugodowej - rozumie się przez to oświadczenie dobrowolnie złożone organowi ochrony konkurencji przez przedsiębiorcę lub w jego imieniu, opisujące przyznanie się przedsiębiorcy do udziału w naruszeniu art. 101 lub 102 TFUE lub krajowego prawa konkurencji i zakres jego odpowiedzialności za to naruszenie lub opisujące rezygnację tego przedsiębiorcy z kwestionowania tego udziału, sporządzone specjalnie w celu umożliwienia organowi ochrony konkurencji zastosowania procedury uproszczonej lub przyspieszonej;”;
- 2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:
- „Art. 4a. Przepisy ustawy stosuje się do osoby fizycznej, która będąc przedsiębiorcą dopuściła się naruszenia przepisów ustawy.”;
- 3) art. 6a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 6a. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE, odpowiedzialności podlega również osoba zarządzająca, która w ramach sprawowania swojej funkcji w czasie trwania stwierdzonego naruszenia tych zakazów umyślnie dopuściła przez swoje działanie lub zaniechanie do naruszenia przez tego przedsiębiorcę wymienionych zakazów.”;
- 4) po art. 6a dodaje się art. 6aa w brzmieniu:
- „Art. 6aa. 1. W przypadku naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 lub art. 101 TFUE, naruszenia dopuszcza się również przedsiębiorca lub przedsiębiorcy wywierający decydujący wpływ na tego przedsiębiorcę.
2. Wywieranie decydującego wpływu, o którym mowa w ust. 1 zachodzi w sytuacji gdy pomiędzy przedsiębiorcami istnieją takie powiązania ekonomiczne, prawne i organizacyjne, że przedsiębiorca, na którego wywierany jest decydujący wpływ, nie określa samodzielnie swojego zachowania na rynku, lecz co do zasady stosuje się do wskazówek udzielanych mu przez przedsiębiorcę wywierającego decydujący wpływ.
3. Domniemywa się, że przedsiębiorca wywiera decydujący wpływ, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przedsiębiorca wywierający decydujący wpływ posiada cały lub prawie cały kapitał przedsiębiorcy, na którego wywiera decydujący wpływ.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do osób zarządzających przedsiębiorcy wywierającego decydujący wpływ stosuje się art. 6a.”;

- 5) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. W przypadku naruszenia przez przedsiębiorcę zakazu określonego w art. 9 ust. 1 lub art. 102 TFUE, naruszenia dopuszcza się również przedsiębiorca lub przedsiębiorcy wywierający decydujący wpływ na tego przedsiębiorcę.

2. Wywieranie decydującego wpływu, o którym mowa w ust. 1 zachodzi w sytuacji gdy pomiędzy przedsiębiorcami istnieją takie powiązania ekonomiczne, prawne i organizacyjne, że przedsiębiorca, na którego wywierany jest decydujący wpływ, nie określa samodzielnie swojego zachowania na rynku, lecz co do zasady stosuje się do wskazówek udzielanych mu przez przedsiębiorcę wywierającego decydujący wpływ.

3. Domniemywa się, że przedsiębiorca wywiera decydujący wpływ, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przedsiębiorca wywierający decydujący wpływ posiada cały lub prawie cały kapitał przedsiębiorcy, na którego wywiera decydujący wpływ.”;

- 6) w art. 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 4, mogłyby okazać się nieskuteczne albo skuteczne, lecz bardziej uciążliwe dla przedsiębiorcy, Prezes Urzędu może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nakazać zastosowanie środka ingerującego w strukturę przedsiębiorcy lub przedsiębiorców.”;

- 7) w art. 29:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na pięcioletnią kadencję spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Ta sama osoba nie może być Prezesem Urzędu więcej niż przez dwie kadencje. Po upływie kadencji Prezes Urzędu pełni swoją funkcję do czasu powołania następcy.”,

- b) w ust. 3a w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) nie pełniła służby zawodowej ani nie pracowała w organach bezpieczeństwa państwa wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 306, 284 i 322), ani nie była ich współpracownikiem.”,

- b) po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu:

„3aa. Prezes Urzędu nie może zajmować innego stanowiska, z wyjątkiem stanowiska dydaktycznego, badawczo-dydaktycznego lub badawczego w szkole

wyższej, Polskiej Akademii Nauk, instytucie badawczym lub innej jednostce naukowej lub stanowiska wykładowcy w Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, ani wykonywać innych zajęć zarobkowych sprzecznych z obowiązkami Prezesa Urzędu.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu przed upływem kadencji wyłącznie w przypadku:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) pozbawienia praw publicznych;
- 3) złożenia rezygnacji;
- 4) utraty obywatelstwa polskiego;
- 5) choroby stwierdzonej orzeczeniem lekarskim lub innej przeszkody, trwale uniemożliwiających wykonywanie zadań;
- 6) naruszenia zakazów, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2399);
- 7) naruszenia zakazu, o którym mowa w ust. 3aa;
- 8) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Kadencja Prezesa Urzędu wygasa w razie jego śmierci lub odwołania.

4b. W razie wygaśnięcia kadencji Prezesa Urzędu, do czasu powołania nowego Prezesa Urzędu, jego obowiązki pełni wiceprezes Urzędu wskazany przez Prezesa Rady Ministrów.”;

8) w art. 30:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stanowisko wiceprezesa Urzędu może zajmować osoba, która spełnia wymagania określone w art. 29 ust. 3a i 3aa.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Informację o naborze na stanowisko wiceprezesa Urzędu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Urzędu

oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 4-11 w brzmieniu:
- „4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
5. Nabór na stanowisko wiceprezesa Urzędu przeprowadza zespół, powołany przez Prezesa Urzędu, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
6. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
7. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
8. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
9. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;

- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

10. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres Urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

11. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;

- 9) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Prezes Urzędu, wiceprezesi Urzędu oraz pracownicy Urzędu:

- 1) wykonują swoje obowiązki i uprawnienia niezależnie od wpływów politycznych i innych wpływów zewnętrznych;
- 2) nie mogą zwracać się o instrukcje do rządu ani innego podmiotu publicznego lub prywatnego ani przyjmować od nich żadnych instrukcji podczas wykonywania obowiązków i uprawnień, oraz
- 3) mają obowiązek powstrzymywać się od wszelkich działań, które mogłyby skutkować konfliktem interesów.

2. Prezes Urzędu, wiceprezesi Urzędu oraz pracownicy Urzędu, którzy uczestniczą w wydaniu decyzji w okresie 3 lat po zakończeniu pełnienia funkcji lub zatrudnienia w Urzędzie nie mogą być zaangażowani w tę samą sprawę w ramach nowego zajęcia.”;

- 10) w art. 49 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Postanowienie o wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1, wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie zawiera wyjaśnienie zarzutów stawianych przedsiębiorcy oraz informację o zasadach wymiaru kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca dopuścił się naruszenia przepisów ustawy.”;

11) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdy jest obowiązany do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Osoby fizyczne, do których zostało skierowane żądanie, o którym mowa w ust. 1, mogą odmówić przekazania informacji i dokumentów tylko wtedy, gdy naraziłoby to je lub ich małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

5. Informacje i dokumenty przekazane przez osobę fizyczną na podstawie ust. 1 nie mogą być wykorzystane na potrzeby nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106a, na niekorzyść tej osoby lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osób pozostających w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu. Zakaz ten trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.”;

12) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. 1. Każda osoba wezwana w charakterze świadka w toku postępowania przed Prezesem Urzędu ma obowiązek stawić się i złożyć zeznania.

2. Strona, powołująca się na dowód ze świadków, jest obowiązana wskazać fakty, które mają być potwierdzone zeznaniami poszczególnych świadków, oraz podać dane umożliwiające prawidłowe wezwanie świadka.

3. Prezes Urzędu, wzywając świadka, podaje w wezwaniu imię, nazwisko i miejsce zamieszkania wezwanego, miejsce i czas składania wyjaśnień, określa strony i przedmiot sprawy oraz wskazuje przepisy o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Przesłuchanie świadka może nastąpić przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.

5. Świadek może uchylić się od odpowiedzi na pytanie zadane w toku przesłuchania, o którym mowa w ust. 3, tylko wtedy, gdy naraziłoby to go lub jego małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

6. Odpowiedzi na pytania udzielone przez świadka na podstawie ust. 3, nie mogą być wykorzystane na jego niekorzyść na potrzeby nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106a, na świadka lub jego małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu. Zakaz ten trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.”;

13) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może, na wniosek organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003, wezwać świadka w celu odebrania od niego zeznań. Art. 52 ust. 3 oraz art. 53 stosuje się.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w przesłuchaniu świadka pracownika organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej występującego z wnioskiem o wezwanie świadka.”;

14) w art. 60 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Strona może uchylić się od odpowiedzi na pytanie zadane w toku przesłuchania, o którym mowa w ust. 3, tylko wtedy, gdy naraziłoby to ją lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

6. Odpowiedzi na pytania udzielone przez osoby fizyczne na podstawie ust. 3, nie mogą być wykorzystane na niekorzyść tej osoby na potrzeby nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106a, na tę osobę lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych,

rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu. Zakaz ten trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.”;

- 15) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może przeprowadzić rozprawę na wniosek organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003. Art. 60 ust. 2-4 stosuje się.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w rozprawie pracownika organu ochrony państwa członkowskiego Unii Europejskiej występującego z wnioskiem o przeprowadzenie rozprawy.”;

- 16) w art. 61 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do przesłuchania świadków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 60 ust 5 i 6.”;

- 17) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może, na wniosek organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003, zwrócić się o przesłuchanie świadków do właściwego miejscowo sądu rejonowego, jeżeli przemawia za tym charakter dowodu albo wzgląd na poważne niedogodności lub znaczną wysokość kosztów przeprowadzenia dowodu. Art. 61 zd. 2 stosuje się.

2. W przesłuchaniu, o którym mowa w ust. 1, może wziąć udział upoważniony pracownik organu ochrony państwa członkowskiego Unii Europejskiej występującego z wnioskiem o przeprowadzenie przesłuchania.”;

- 18) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. 1. Oświadczenia w ramach programu łagodzenia kar, oświadczenia przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej występującej z wnioskiem o odstąpienie lub obniżenie kary pieniężnej, propozycje ugodowe lub oświadczenie strony, o którym mowa w art. 89a ust. 8 udostępnia się wyłącznie stronie do celów wykonywania przez nią prawa do obrony.

2. Wykorzystanie przez stronę informacji pochodzących z oświadczeń w ramach programu łagodzenia kar, oświadczeń przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej

występującej z wnioskiem o odstąpienie lub obniżenie kary pieniężnej, propozycji ugodowych lub oświadczenia strony, o którym mowa w art. 89a ust. 8 oraz dowodów uzyskanych w związku ze złożeniem tych oświadczeń lub propozycji jest możliwe jedynie, gdy jest to konieczne do wykonywania jej prawa do obrony w postępowaniu przed sądem:

- 1) w ramach sądowej kontroli decyzji Prezesa Urzędu wydanej w danej sprawie lub
- 2) w sprawie dotyczącej rozdzielenia pomiędzy przedsiębiorców kary nałożonej na nich solidarnie przez Prezesa Urzędu.

3. Do czasu zakończenia przez Prezesa Urzędu postępowania nie mogą być wykorzystywane przez stronę w postępowaniu przed sądami:

- 1) informacje przygotowane specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu;
- 2) informacje przygotowane przez Prezesa Urzędu i przesłane stronom w trakcie prowadzonego przez ten organ postępowania; oraz
- 3) wycofane propozycje ugodowe.

4. Przekazanie oświadczeń w ramach programu łagodzenia kar, oświadczeń przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej występującej z wnioskiem o odstąpienie lub obniżenie kary pieniężnej organowi ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie art. 12 rozporządzenia nr 1/2003/WE jest możliwe:

- 1) za zgodą wnioskodawcy; lub
- 2) gdy organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej otrzymujący oświadczenie w ramach programu łagodzenia kar otrzymał także wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie w związku z tym samym naruszeniem i od tego samego wnioskodawcy, co organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej przekazujący oświadczenie w ramach programu łagodzenia kar, pod warunkiem że w chwili przekazywania oświadczenia w ramach programu łagodzenia kar wnioskodawca nie ma możliwości wycofania informacji przekazanej krajowemu organowi ochrony konkurencji otrzymującemu oświadczenie w ramach programu łagodzenia kar.”;

19) po art. 70 dodaje się art. 70a w brzmieniu:

„Art. 70a. Nie podlegają udostępnieniu w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej informacje pozyskane lub wytworzone w związku z wykonywaniem czynności służbowych, których udostępnienie może

naruszyć dobro postępowania, w szczególności oświadczenia, informacje i dowody, o których mowa w art. 70 ust. 1 - 2.”;

20) w art. 71

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy Urzędu są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji, podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, pozyskanych w związku z wykonywaniem czynności służbowych.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pracownicy Urzędu są również obowiązani do ochrony informacji pozyskanych w związku z wykonywaniem czynności służbowych, obejmujących:

1) informacje znane ograniczonej liczbie osób, których ujawnienie może wywołać negatywne skutki dla osoby, która je dostarczyła lub osobie trzeciej, w sytuacji gdy interes, który może być naruszony w skutek ujawnienia tych informacji zasługuje na ochronę,

2) dokumenty sporządzone na użytek wewnętrzny Prezesa Urzędu, Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz korespondencji między nim.”,

c) ust. 2 – 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 i ust. 1a nie stosuje się do informacji powszechnie dostępnych, informacji o wszczęciu postępowania oraz informacji o wydaniu decyzji kończących postępowanie i ich ustaleniach.

3. Przepisy ust. 1 - 2 stosuje się również do pracowników Inspekcji Handlowej oraz innych osób biorących udział w kontroli, o których mowa w art. 105a ust. 2.”;

22) w art. 73:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 7,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Prezes Urzędu udostępnia organom regulacyjnym w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych oraz gospodarki paliwami i energią, zwanym dalej „organami regulacyjnymi” oraz Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie art. 17ca ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059), informacje, w tym wyniki badań i analiz rynkowych, niezbędne w postępowaniach prowadzonych przez te organy, z wyjątkiem informacji:

1) co do których obowiązek zachowania poufności wynika z zobowiązań międzynarodowych, w szczególności informacji uzyskanych w toku postępowań wszczętych na podstawie art. 101 lub art. 102 TFUE;

2) o których mowa w art. 70 ust. 1 i 2.

4. Organy regulacyjne oraz Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego są obowiązani do ochrony informacji uzyskanych na podstawie ust. 3, w szczególności informacje te nie mogą być wykorzystane w postępowaniach innych niż prowadzone przez te organy. Przepisy art. 69 – art. 71 stosuje się odpowiednio.”;

23) w art. 75 dodaje się ust. 3-4 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, bieg terminu wskazanego w art. 76 pkt 1 lub w art. 93 ust. 1, ulega przerwaniu w stosunku do wszystkich stron postępowania z dniem notyfikacji pierwszej formalnej czynności dochodzeniowej wobec co najmniej jednego przedsiębiorcy objętego postępowaniem prowadzonym przez Komisję Europejską.

4. Termin wskazany w art. 76 pkt 1 lub w art. 93 ust. 1, przerywany w związku z wystąpieniem okoliczności, o których mowa w ust. 3, biegnie od nowa od dnia rozstrzygnięcia sprawy przez Komisję Europejską.”;

24) w art. 87:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, bieg terminu, wskazanego w art. 76 pkt 1 lub w art. 93 ust. 1, ulega przerwaniu w stosunku do wszystkich stron postępowania z dniem notyfikacji pierwszej formalnej czynności dochodzeniowej wobec co najmniej jednego przedsiębiorcy objętego postępowaniem prowadzonym przez Komisję Europejską.

1b. Termin wskazany w art. 76 pkt 1 lub w art. 93 ust. 1, przerywany w związku z wystąpieniem okoliczności, o których mowa w ust. 1a, biegnie od nowa od dnia rozstrzygnięcia sprawy przez Komisję Europejską.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku niewszczęcia przez Prezesa Urzędu postępowania antymonopolowego w związku z wystąpieniem przesłanek, o których mowa w ust. 2 pkt 1, bieg terminu, wskazanego w art. 76 pkt 1 lub w art. 93 ust. 1, ulega przerwaniu w stosunku do wszystkich stron postępowania z dniem notyfikacji pierwszej formalnej czynności dochodzeniowej wobec co najmniej jednego przedsiębiorcy

będącego stroną postępowania przed właściwym organem ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2b. Termin wskazany w art. 76 pkt 1 lub w art. 93 ust. 1, przerwany w związku z wystąpieniem okoliczności, o których mowa w ust. 2a, biegnie od nowa od dnia rozstrzygnięcia sprawy przez właściwy organ ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prezes Urzędu informuje Komisję Europejską o umorzeniu lub zakończeniu postępowania w sprawie naruszenia art. 101 lub art. 102 TFUE w związku z brakiem podstaw do kontynuowania tego postępowania, w przypadku wcześniejszego poinformowania w tej sprawie Komisji Europejskiej, przekazanego zgodnie z art. 11 ust.3 rozporządzenia 1/2003/WE.”;

25) w art. 88:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3 a w brzmieniu:

„3a. W sytuacji, o której mowa w art. 6aa i 9a ustawy, Prezes Urzędu może wszcząć postępowanie przeciwko przedsiębiorcy i przedsiębiorcy lub przedsiębiorcom wywierającym decydujący wpływ na tego przedsiębiorcę. W takim przypadku wszczyna się i prowadzi jedno postępowanie przeciwko przedsiębiorcy i przedsiębiorcy lub przedsiębiorcom wywierającym decydujący wpływ na tego przedsiębiorcę.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepis ust. 3 i 3a stosuje się również, w przypadku gdy Prezes Urzędu powziął wiadomość o okolicznościach wskazujących na dopuszczenie przez osobę zarządzającą do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE po wszczęciu postępowania antymonopolowego w sprawie naruszenia tych zakazów przez przedsiębiorcę.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

26) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. 1. Jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że w lokalu mieszkalnym lub w jakimkolwiek innym pomieszczeniu, nieruchomości lub środku transportu są przechowywane przedmioty, akta, księgi, dokumenty i informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów

realizujących zadania publiczne, mogące mieć wpływ na ustalenie stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może, na wniosek Prezesa Urzędu, udzielić zgody na przeprowadzenie przeszukania, w tym na dokonanie zajęcia przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, przez funkcjonariuszy Policji oraz pracowników Urzędu.

2. W przeszukaniu, o którym mowa w ust. 1, mogą również wziąć udział inne osoby, o których mowa w art. 105a ust. 2.

3. Czynności w toku przeszukania przeprowadzają funkcjonariusze Policji we współpracy z pracownikami Urzędu

4. W przypadku kontynuowania przeszukania lub poszczególnych czynności przeszukania w Centrali lub Delegaturze Urzędu, czynności przeprowadzają pracownicy Urzędu.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do przeszukania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące przeszukania u przedsiębiorcy zawarte w Rozdziale 5 ustawy.”;

27) w art. 93 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, przerywa każda czynność dochodzeniowa podjęta przez Prezesa Urzędu w sprawie danej praktyki ograniczającej konkurencję.”;

28) w art. 105b:

a) w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) do opieczętowania wszelkich lokali, pomieszczeń lub przedmiotów w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli. Art. 105g nie stosuje się.”,

b) po ust. 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Kontrolujący może przesłuchać w charakterze świadka pracownika oraz osobę wykonującą czynności w imieniu lub na rzecz kontrolowanego na podstawie innej umowy. Art. 105d ust. 2 i ust. 3 stosuje się odpowiednio.

1b. Kontrola może być kontynuowana lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzane w Centrali lub Delegaturze Urzędu, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli. O terminie kontynuowanej kontroli lub czynności kontrolnych zawiadamia się kontrolowanego. Niestawiennictwo strony nie wstrzymuje przeprowadzenia czynności. Art. 105g nie stosuje się.”,

c) uchyla się ust. 3,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, po uprzednim poinformowaniu kontrolowanego, mogą być utrwalane przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk. Informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, na których zarejestrowano przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, stanowią załącznik do protokołu kontroli.”;

29) po art. 105c dodaje się art. 105ca w brzmieniu:

„Art. 105ca. 1. Prezes Urzędu może zwrócić się do Policji lub innego organu kontroli państwowej o udzielenie pomocy w kontroli.

2. Policja lub inny organ kontroli państwowej, o którym mowa w ust. 1, zapewniają pomoc w kontroli. Pomoc udzielana przez Policję dotyczy pozyskiwania lub zabezpieczania materiału dowodowego oraz zapewnienia porządku w miejscu przeprowadzania kontroli, osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w miejscu przeprowadzania kontroli, a także ustalenia tożsamości osób.

3. Prezes Urzędu występuje pisemnie o udzielenie pomocy do komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce kontroli lub innego organu kontroli państwowej, o którym mowa w ust. 1, co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli.

4. Koszty poniesione przez Policję lub inny organ kontroli państwowej z tytułu udzielonej pomocy w kontroli ponosi Prezes Urzędu. Koszty te ustala się w wysokości 1,5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za poprzedni miesiąc, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego zgodnie z art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896), za każdy przypadek udzielenia pomocy.”;

30) w art. 105d dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Odpowiedzi na pytania udzielone przez osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wykorzystane na potrzeby nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106a, na tę osobę lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu. Zakaz ten trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.”;

31) w art. 105i w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy przedsiębiorca lub osoba uprawniona do jego reprezentowania albo posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1, sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1/2003/WE lub rozporządzenia nr 139/2004/WE, osobom upoważnionym przez Prezesa Urzędu do udziału w tej kontroli, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w art. 105b, art. 105ca, art. 105f-105h, art. 105n, art. 105nb i art. 105o.”;

32) w art. 105m ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku uwzględnienia zażalenia dowody uzyskane w wyniku zaskarżonej czynności kontrolnej nie mogą być wykorzystane w prowadzonym postępowaniu, w innych postępowaniach prowadzonych przez Prezesa Urzędu oraz w postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.”;

33) w art. 105n:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje w ciągu 72 godzin postanowienie w sprawie, o której mowa w ust. 2.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5-8 w brzmieniu:

„5. Postanowienie, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia wniosek w całości albo odmawia uwzględnienia wniosku w całości.

6. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów uzasadnia postanowienie o odmowie udzielenia zgody na przeprowadzenie przeszukania z urzędu, w terminie 5 dni od jego wydania. W przypadku gdy odmowa udzielenia zgody na przeszukanie wynika z braku wystarczającego uzasadnienia wniosku w części, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wskazuje w uzasadnieniu postanowienia, w jakiej części wniosek o udzielenie zgody na przeszukanie nie wyjaśniał dostatecznie podstaw do prowadzenia przeszukania.

7. W przypadku odmowy udzielenia przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów zgody na przeprowadzenie przeszukania, Prezes Urzędu może przedstawić wniosek, uwzględniający treść postanowienia o odmowie udzielenia zgody na przeprowadzenie przeszukania lub wskazujący na inne okoliczności faktyczne lub prawne uzasadniające przeprowadzenie przeszukania.

8. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów o wyrażeniu zgody na przeprowadzenie przeszukania przeszukiwanemu przysługuje zażalenie.”;

34) po art. 105n dodaje się art. 105na - 105nc w brzmieniu:

„Art. 105na. 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów zawiadamia Prezesa Urzędu niezwłocznie o wydaniu postanowienia, o którym mowa w art. 105n ust. 4.

2. Sąd doręcza odpis postanowienia, o którym mowa w art. 105n ust. 4 osobiście pracownikowi Urzędu upoważnionemu do odbioru przez Prezesa Urzędu.

3. Art. 105a ust. 2 i 4-7 stosuje się odpowiednio. Przeszukujący okazuje także osobom, o którym mowa w art. 105b ust. 7, postanowienie sądu o zgodzie na przeprowadzenie przeszukania. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów doręcza przeszukiwanemu postanowienie, o którym mowa w art. 105n ust. 4, po uzyskaniu od Prezesa Urzędu zawiadomienia o rozpoczęciu przeszukania. Prezes Urzędu niezwłocznie zawiadamia sąd o rozpoczęciu przeszukania.

4. Postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów o udzieleniu zgody na przeprowadzenie przeszukania zawiera pouczenie o sposobie i terminie wniesienia środka zaskarżenia. Postanowienie sąd uzasadnia na żądanie przeszukiwanego zgłoszone w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu postanowienia.

5. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje przeszukania.

6. W przypadku uwzględnienia zażalenia w całości lub w części dowody uzyskane w wyniku przeszukania w całości lub w uwzględnionej w wyniku zażalenia zaskarżonej części nie mogą być wykorzystane w prowadzonym postępowaniu, w innych postępowaniach prowadzonych przez Prezesa Urzędu oraz w postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

7. Sąd pierwszej instancji przedstawia akta sprawy sądowi drugiej instancji w terminie 7 dni od dnia doręczenia zażalenia. Prezes Urzędu może wnieść odpowiedź na zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu odpisu zażalenia. Sąd drugiej instancji rozpoznaje zażalenie niezwłocznie. Postanowienie sąd uzasadnia z urzędu.

8. Od postanowienia sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.

Art. 105nb 1. Prezes Urzędu może zwrócić się do Policji lub innego organu kontroli państwowej o udzielenie pomocy w przeszukaniu.

2. Art. 105ca ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 3 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadkach niecierpiących zwłoki, Prezes Urzędu występuje z wnioskiem, o którym

mowa w art. 105ca ust. 3, co najmniej 3 dni przed planowanym dniem rozpoczęcia przeszukania.

3. Pomoc udzielana przez funkcjonariuszy Policji polega na:

1) umożliwieniu rozpoczęcia lub przeprowadzenia przeszukania,
2) zapewnieniu porządku w miejscu jego przeprowadzania, osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w miejscu jego przeprowadzania, a także ustaleniu tożsamości osób;

3) pozyskiwaniu lub zabezpieczaniu materiału dowodowego.

4. Funkcjonariusz Policji, w przypadku napotkania oporu który utrudnia lub uniemożliwia rozpoczęcie lub przeprowadzenie przeszukania ze strony przeszukiwanego lub innych osób, ustnie wzywa te osoby do zachowania umożliwiającego rozpoczęcie lub przeprowadzenie przeszukania przez przeszukujących.

5. W przypadku niezastosowania się do wezwania, funkcjonariusz Policji podejmuje wobec danej osoby czynności zmierzające do umożliwienia rozpoczęcia lub przeprowadzenia przeszukania przez przeszukujących.

6. Art. 105ca ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 105nc. 1. Jeżeli w toku przeszukania przeszukiwany lub osoba przez niego upoważniona oświadczy, że znalezione w toku przeszukania pisma lub dokumenty, w tym również zawarte na informatycznych nośnikach danych, urządzeniach lub systemach informatycznych, o których mowa w art. 105b ust. 1 pkt 2, zawierają pisemną komunikację między przeszukiwanym a niezależnym od przeszukiwanego adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą o której mowa w art. 2a tej ustawy, powstałą w celu realizacji prawa przeszukiwanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu w ramach którego przeprowadzane jest przeszukiwanie, przeszukujący pozostawia te pisma lub dokumenty w miejscu przeszukania.

2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, przeszukujący może zapoznać się pobieżnie z pismem lub dokumentem, w sposób pozwalający na ustalenie autora, adresata, tytułu oraz przedmiotu pisma lub dokumentu oraz daty jego sporządzenia. Przeszukujący jest uprawniony do zażądania od przeszukiwanego lub osoby przez niego upoważnionej dodatkowych ustnych wyjaśnień w przedmiocie

złożonego oświadczenia oraz przygotowania wersji pisma lub dokumentu, niezawierającej informacji objętych ochroną zgodnie z ust. 1, jeżeli jest możliwe.

3. Jeżeli oświadczenie przeszukiwanego lub osoby przez niego upoważnionej, o którym mowa w ust. 1 budzi wątpliwości, przeszukujący niezwłocznie po zakończeniu przeszukania przekazuje pismo lub dokument, którego wątpliwość dotyczy sądowi ochrony konkurencji i konsumentów, w sposób zapewniający ich należyte zabezpieczenie przed ujawnieniem ich treści.

4. Na przeszukiwanym spoczywa ciężar dowodu, że pismo lub dokument zawiera pisemną komunikację spełniającą przesłanki z ust. 1.

5. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów po zapoznaniu się z pismami lub dokumentami, o których mowa w ust. 3, wydaje w terminie miesiąca od ich przekazania postanowienie o ich zwrocie przeszukiwanemu w całości lub w części, jeżeli zawierają one pisemną komunikację, o której mowa w ust. 1, lub wydaje postanowienie o ich zwrocie w całości lub w części dla potrzeb postępowania Prezesowi Urzędu. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie. Postanowienie podlega wykonaniu z chwilą uprawomocnienia.”;

35) w art. 105q pkt 1 - 3 otrzymują brzmienie:

„1) art. 105b, art. 105d-105h, art. 105j i art. 105k;

2) art. 52 zdanie pierwsze ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców – w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale;

3) art. 224 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.”;

36) po art. 105q dodaje się art. 105r w brzmieniu:

„Art. 105r. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu, na wniosek organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego UE, działając w imieniu i na potrzeby tego organu, podejmuje niezbędne działania w celu ustalenia czy przedsiębiorcy lub związki przedsiębiorców dostosowali się do czynności dochodzeniowych lub decyzji podejmowanych przez ten organ na podstawie przepisów krajowych wdrażających art. 6 i 8-12 dyrektywy 2019/1.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, obejmują:

1) przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 105a ustawy;

2) przeprowadzenie przeszukania, o którym mowa w art. 91 lub 105n ustawy;

3) żądanie od przedsiębiorców przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów, o których mowa w art. 50 ustawy;

- 4) wezwanie świadka, o którym mowa, w art. 53a;
- 5) przeprowadzenie rozprawy, o której mowa w art. 60a ustawy;
- 6) wystąpienie do sądu o przesłuchanie świadków, o którym mowa w art. 61a.

3. Informacje uzyskane w wyniku działań, o których mowa w ust. 1, Prezes Urzędu przekazuje niezwłocznie organowi występującego z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1.”;

37) w art. 106:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1d w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy naruszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, którego dopuścił się związek przedsiębiorców, jest związane z działalnością jego członków, kara, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 10% sumy całkowitej obrotu każdego z członków tego związku przedsiębiorców prowadzącego działalność na rynku, którego dotyczyło to naruszenie, w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

1b. W przypadku nałożenia kary na związek przedsiębiorców, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, uwzględniającej obrót członków tego związku, w sytuacji niewypłacalności tego związku, związek wzywa swoich członków do wniesienia wkładów w celu pokrycia kwoty kary.

1c. W przypadku gdy wkłady, o których mowa w ust. 1b, nie zostały wniesione w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu w kwocie pokrywającej w całości wysokość kary, Prezes Urzędu może żądać uiszczenia kary od każdego z przedsiębiorców, którego przedstawiciele wchodzili w skład organów decyzyjnych tego związku. Art. 366 Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

1d. Prezes Urzędu nie może żądać uiszczenia kary, na podstawie ust. 1b i ust. 1c od przedsiębiorców, którzy wykażą, że nie wdrożyli decyzji związku przedsiębiorców powodującej naruszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2 albo nie wiedzieli o istnieniu takiej decyzji albo aktywnie zdystansowali się od niej przed wszczęciem postępowania.”,

b) w ust. 2:

- w części wspólnej wyrazy „do 50 000 000 euro” zastępuje się wyrazami: „nie większej niż 3% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary”,

- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
 - „5) nie stawiał się na rozprawie lub przesłuchaniu bez usprawiedliwionej przyczyny;
 - 6) nie wykonuje decyzji, o których mowa w art. 10 ust. 4 i 5, art. 12 ust. 1 i art. 89 ust. 1.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Obliczając obrót, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy na przedsiębiorcę, który dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i art. 8, lub naruszenia zakazu określonego w art. 9, był wywierany decydujący wpływ przez innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców, Prezes Urzędu uwzględnia również obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorców wywierających decydujący wpływ oraz przedsiębiorców, na który ten decydujący wpływ jest przez nich wywierany.”;

38) w art. 106a po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w następującym brzmieniu:

„4. Kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie nakłada się na obecnych lub byłych dyrektorów, kadrę zarządzającą i pracowników, których przedsiębiorca złożył wniosek o zwolnienie z kary w ramach programu łagodzenia kar do właściwego organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w przypadku gdy:

1) wniosek dotyczy porozumienia naruszającego zakaz, o którym mowa w art. 101 ust.1 lit. a-e TFUE albo zakaz przewidziany w krajowych przepisach tego państwa członkowskiego UE, które jednocześnie stanowi naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy i w art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE - w przypadku gdy organem właściwym do stwierdzenia naruszenia jest Prezes Urzędu, i jest zgodny z wymogami określonymi w art. 113a ust. 2 ustawy;

2) osoby te aktywnie współpracują z organem ochrony konkurencji prowadzącym sprawę;

3) wniosek o zwolnienie z kary został złożony przed poinformowaniem tych osób przez Prezesa Urzędu o wszczęciu postępowania antymonopolowego w sprawie dopuszczenia przez te osoby do naruszenia przez przedsiębiorcę art.6 ust. 1 pkt 1-6 ustawy albo art. 101 ust. 1 lit. a-e TFUE.

5. Prezes Urzędu występuje do właściwego organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego UE, o którym mowa w ust. 4, o przekazanie informacji niezbędnych do

ustalenia istnienia przesłanek nienakładania kary pieniężnej na osobę, o której mowa w ust. 4.”;

39) po art. 106a dodaje się art. 106aa w brzmieniu:

„Art. 106aa. 1. W przypadku, gdy na przedsiębiorcę, który dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i art. 8, lub naruszenia zakazu określonego w art. 9, był wywierany decydujący wpływ przez innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców, Prezes Urzędu może nałożyć, w decyzji, o której mowa w art. 106 ust. 1, łączną karę pieniężną na tego przedsiębiorcę i na przedsiębiorcę lub przedsiębiorców wywierających na niego decydujący wpływ. Art. 106 ust. 3a stosuje się.

2. Przedsiębiorca, który dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i art. 8, lub naruszenia zakazu określonego w art. 9, oraz przedsiębiorca lub przedsiębiorcy wywierający na niego decydujący wpływ, ponoszą solidarną odpowiedzialność za karę pieniężną, o której mowa w ust. 1.

3. Do odpowiedzialności solidarnej, o której mowa w ust. 2, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dla zobowiązań cywilnoprawnych.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, obliczając wysokość obrotu, o którym mowa w art. 106 ust. 1, Prezes Urzędu uwzględnia również obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorców wywierających decydujący wpływ oraz przedsiębiorców, na który ten decydujący wpływ jest przez nich wywierany.”;

40) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. 1. W celu przymuszenia przedsiębiorców do wykonania nałożonych na nich obowiązków, Prezes Urzędu może nałożyć na tych przedsiębiorców, w drodze decyzji, okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5% średniego dziennego obrotu przedsiębiorcy osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień opóźnienia:

1) w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 10, art. 12 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 2 i 4, art. 23b, art. 23c, art. 26, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 1, art. 89 ust. 1 i 3 oraz art. 101a ust. 1 i 3, postanowień wydanych na podstawie art. 105g ust. 1 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk ograniczających konkurencję, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, niedozwolonych postanowień wzorców umów oraz koncentracji;

2) w wykonaniu żądania Prezesa Urzędu, o którym mowa w art. 50 ust.1;

3) w przypadku niestawienia się bez nieusprawiedliwionej przyczyny strony na rozprawie lub przesłuchaniu, o których mowa w art. 60 ust. 3;

4) w przypadku uniemożliwiania lub utrudniania rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 105a lub art. 105i;

5) w przypadku uniemożliwiania lub utrudniania rozpoczęcia lub przeprowadzenia przesłuchania na podstawie art. 91 lub art. 105n.

2. Okresowe kary pieniężne nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji.”;

41) w art. 108:

a) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osobę upoważnioną do stawienia się w imieniu przedsiębiorcy na rozprawie lub przesłuchaniu za nieuzasadnioną odmowę zeznań lub niestawiennictwo bez uzasadnionej przyczyny na wezwanie Prezesa Urzędu.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości, o której mowa w ust. 1, na osobę fizyczną, która nie udzieliła - informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 bądź udzieliła nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

3b. Nakładając karę, o której mowa w ust. 3a, Prezes UOKiK bierze pod uwagę warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 000 zł na każdego kto wykorzystał informacje z oświadczeń w ramach programu łagodzenia kar, oświadczeń przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej występującej z wnioskiem o odstąpienie lub obniżenie kary pieniężnej, propozycji ugodowych lub oświadczenia strony, o którym mowa w art. 89a ust. 8 w innym celu niż określony w art. 70 ust. 2.”;

42) art. 113a – 113e otrzymują brzmienie:

„Art. 113a. 1. Przedsiębiorca, który zawarł porozumienie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy lub w art. 101 TFUE, może złożyć do Prezesa Urzędu wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej za naruszenie art. 6 ustawy lub art. 101 TFUE, zwany dalej „wnioskiem o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej”.

2. Wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej zawiera nazwę i adres wnioskodawcy oraz opis porozumienia wskazujący w szczególności:

- 1) uczestników porozumienia;
- 2) produkty lub usługi, których dotyczy porozumienie;
- 3) obszar, którego dotyczy porozumienie;
- 4) cel porozumienia;
- 5) okoliczności zawarcia porozumienia oraz przystąpienia do niego przez wnioskodawcę;
- 6) szczegółowy opis okoliczności i sposobu funkcjonowania porozumienia oraz charakteru praktyk stosowanych w ramach porozumienia;
- 7) czas trwania porozumienia;
- 8) rolę w porozumieniu jego uczestników, w tym wnioskodawcy;
- 9) imiona, nazwiska i stanowiska służbowe osób pełniących w naruszeniu istotną rolę wraz z jej opisem;
- 10) czy wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, wniosek o obniżenie kary pieniężnej lub inny wniosek, którego charakter jest równoważny wnioskowi o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wnioskowi o obniżenie wymiaru kary pieniężnej w rozumieniu ustawy, został złożony również do organów ochrony konkurencji państw członkowskich Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej lub organów ochrony konkurencji innych państw.

3. Rozważając złożenie wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary, przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, nie może:

- 1) niszczyć, fałszować lub ukrywać dowodów istnienia porozumienia;
- 2) ujawniać zamiaru złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary ani jakichkolwiek elementów tego wniosku, z wyłączeniem ujawnienia ich organom ochrony konkurencji państw członkowskich Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej lub innym organom ochrony konkurencji.

4. Na żądanie wnioskodawcy Prezes Urzędu potwierdza datę i godzinę złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.

5. Wnioskodawca jest obowiązany współpracować z Prezesem Urzędu z zachowaniem dobrej wiary, w sposób stały, sprawny i w pełnym zakresie od złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej do uprawomocnienia się decyzji w sprawie naruszenia względem wszystkich uczestników naruszenia, w szczególności:

1) z własnej inicjatywy i na żądanie Prezesa Urzędu dostarczać niezwłocznie wszelkie dowody lub informacje dotyczące porozumienia , którymi dysponuje albo którymi może dysponować, mające istotne znaczenie dla sprawy;

2) umożliwiać odebranie przez Prezesa Urzędu wyjaśnień od osób zarządzających wnioskodawcy oraz pracowników wnioskodawcy oraz osób wykonujących czynności w jego imieniu lub na jego rzecz, na podstawie umowy cywilnoprawnej, a także podjąć należyte środki w celu umożliwienia odebrania przez Prezesa Urzędu wyjaśnień od byłych osób zarządzających wnioskodawcy oraz byłych pracowników wnioskodawcy lub osób wykonujących w przeszłości czynności w jego imieniu lub na jego rzecz, na podstawie umowy cywilnoprawnej;

3) pozostawać do dyspozycji Prezesa Urzędu w celu udzielenia wyjaśnień mogących przyczynić się do ustalenia faktów;

4) nie niszczyć, nie fałszować, nie zatajać istotnych dowodów lub informacji związanych ze sprawą;

5) nie ujawniać faktu złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej ani jego elementów bez zgody Prezesa Urzędu.

6. Wnioskodawca, który nie zaprzestał uczestnictwa w porozumieniu przed złożeniem wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, jest obowiązany zaprzestać tego uczestnictwa niezwłocznie po złożeniu tego wniosku, z wyłączeniem działań, których zachowanie w ocenie Prezesa Urzędu jest niezbędne dla zachowania skuteczności podejmowanych przez niego działań.

Art. 113b. 1. Prezes Urzędu odstępuje od nałożenia na wnioskodawcę kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2 za naruszenie art. 6 ust. 1 ustawy lub w art. 101 TFUE, w przypadku gdy wnioskodawca ten łącznie:

1) złożył wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej zgodny z wymogami, określonymi w art. 113a ust. 2 oraz spełnił warunki określone w art. 113a ust. 3, 5 i 6;

2) jako pierwszy przedstawił:

a) dowód lub informację, pozwalającą na wystąpienie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów z wnioskiem o przeprowadzenie przeszukania, o którym mowa w art. 105n ust. 2, w związku z porozumieniem, o którym mowa we wniosku, o ile w chwili przedstawienia tego dowodu lub informacji Prezes Urzędu nie posiadał

dowodów lub informacji pozwalających na przeprowadzenie takiego przeszukania lub nie rozpoczął jeszcze przeszukania dotyczących tego porozumienia albo

b) dowód, który w ocenie Prezesa Urzędu jest wystarczający do stwierdzenia przez niego naruszenia, o ile Prezes Urzędu nie posiadał w chwili złożenia wniosku dowodu wystarczającego w jego ocenie na stwierdzenie tego naruszenia, a żaden inny wnioskodawca nie spełnił w tym czasie warunku określonego w lit. a);

3) nie podejmował działań służących zmuszeniu innych przedsiębiorców do przystąpienia lub kontynuowania uczestnictwa w porozumieniu.

2. Wnioskodawca, którego wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej nie został uwzględniony, może ubiegać się o obniżenie kary zgodnie z art. 113c.

3. Składając wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, wnioskodawca może wskazać, aby w przypadku nieuwzględnienia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej Prezes Urzędu uznał złożony wniosek za wniosek o obniżenie wymiaru kary.

4. W przypadku nieuwzględnienia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w związku z niespełnianiem przez wnioskodawcę warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, Prezes Urzędu wzywa wnioskodawcę do złożenia oświadczenia w terminie 7 dni, w przedmiocie uznania tego wniosku za wniosek o obniżenie wymiaru kary pieniężnej, o ile wniosek nie został złożony w sposób, o którym mowa w ust. 3.

5. W przypadku złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w sposób, o którym mowa w ust. 3 lub w przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, wniosek o obniżenie wymiaru kary uznaje się za złożony w chwili złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.

Art. 113c. 1. Przedsiębiorca może złożyć wniosek o obniżenie wymiaru kary pieniężnej za naruszenie art. 6 ustawy lub art. 101 TFUE.

2. Prezes Urzędu obniża wymiar kary pieniężnej za naruszenie art. 6 ust. 1 ustawy lub art. 101 TFUE, jeżeli wnioskodawca:

1) złożył wniosek o obniżenie wymiaru kary pieniężnej spełniający wymogi określone w art. 113a ust. 2 oraz spełnił warunki określone w art. 113a ust. 3, 5 i 6;

2) przedstawił dowód na potwierdzenie istnienia porozumienia mający istotną wartość dodaną na potrzeby udowodnienia naruszenia – w porównaniu do materiału dowodowego już posiadanego przez Prezesa Urzędu w chwili złożenia wniosku o obniżenie wymiaru kary pieniężnej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu nakłada karę pieniężną obniżoną o:

1) 30-50% w stosunku do wysokości kary, jaka zostałaby nałożona, gdyby wniosek o obniżenie wymiaru kary pieniężnej nie został złożony - na wnioskodawcę, który jako pierwszy spełnił warunki, o których mowa w ust. 2;

2) 20-30% w stosunku do wysokości kary, jaka zostałaby nałożona, gdyby wniosek o obniżenie wymiaru kary pieniężnej nie został złożony - na wnioskodawcę, który jako drugi spełnił warunki, o których mowa w ust. 2;

3) maksymalnie 20% w stosunku do wysokości kary, jaka zostałaby nałożona na przedsiębiorcę, gdyby wniosek o obniżenie wymiaru kary pieniężnej nie został złożony - na pozostałych wnioskodawców, którzy spełnili warunki, o których mowa w ust. 12.

4. W przypadku gdy wnioskodawca przedstawi istotne dowody, które Prezes Urzędu wykorzysta do wykazania istnienia dodatkowych okoliczności, prowadzących do podwyższenia wymiaru kar pieniężnych dla uczestników porozumienia, Prezes Urzędu nie weźmie pod uwagę tych dodatkowych okoliczności przy wymierzaniu kary pieniężnej wnioskodawcy, który przedstawił te dowody, jeżeli do podwyższenia tego wymiaru kar pieniężnych nie doszłoby w przypadku nieprzedstawienia przez wnioskodawcę tych dowodów.

Art. 113d. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w art. 113c ust. 1, przed wydaniem decyzji w sprawie, w której złożył wniosek, jako pierwszy z uczestników innego porozumienia, w sprawie w której nie zostało wszczęte postępowanie antymonopolowe lub wyjaśniające, złożył również wniosek dotyczący tego innego porozumienia i przedstawił Prezesowi Urzędu informacje lub dowód, o których mowa w art. 113b ust. 1 pkt 2, Prezes Urzędu w sprawie, w której został złożony:

1) pierwszy wniosek – obniża wysokość kary pieniężnej nakładanej na tego przedsiębiorcę, o której mowa w art. 113c ust. 3, o 30%;

2) wniosek dotyczący innego porozumienia – odstępuje od nałożenia na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2, jeżeli spełnił on łącznie warunki, o których mowa w art. 113b.

2. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w art. 113e, dotyczącego innego porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes Urzędu obniża wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę w sprawie, w której został złożony pierwszy

wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli brakujące informacje lub dowody zostały uzupełnione w terminie, o którym mowa w art. 113e ust. 2.

Art. 113e. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca nie dysponuje informacjami w zakresie określonym w art. 113a ust. 2 lub dowodami lub informacjami, o których mowa w art. 113b ust. 1 pkt 2 lub w art. 113c ust. 1 pkt 2, może złożyć do Prezesa Urzędu wniosek w formie skróconej zawierający opis porozumienia, który wskazuje co najmniej imię i nazwisko lub nazwę i adres wnioskodawcy, informacje, o których mowa w art. 113a ust. 2 pkt 1–3, 7 i 9 oraz informacje dotyczące charakteru praktyki objętej porozumieniem.

2. Prezes Urzędu niezwłocznie po złożeniu wniosku przez przedsiębiorcę określa termin złożenia wniosku, o którym mowa w art. 113a lub art. 113c.

3. W przypadku złożenia w terminie wniosku, o którym mowa w art. 113a lub art. 113c, Prezes Urzędu może uznać ten wniosek za złożony w dacie złożenia wniosku w formie skróconej.

4. Niezłożenie wniosku, o którym mowa w art. 113a lub art. 113c w wyznaczonym terminie powoduje nieuwzględnienie wniosku.”;

43) w art. 113f ust. 2-7 otrzymują brzmienie:

„2. Wniosek w formie uproszczonej zawiera wskazanie:

- 1) imienia, nazwiska lub nazwy oraz adresu wnioskodawcy;
- 2) przedsiębiorców, którzy zawarli porozumienie;
- 3) produktów lub usług, których dotyczy porozumienie;
- 4) obszaru objętego porozumieniem;
- 5) czasu trwania oraz charakteru praktyki objętej porozumieniem;
- 6) państw członkowskich Unii Europejskiej, w których prawdopodobnie znajdują się dowody na istnienie porozumienia;
- 7) informacje o złożonych wnioskach o złagodzenie kary lub o wnioskach, które przedsiębiorca zamierza złożyć w Komisji Europejskiej, w innych organach ochrony konkurencji państw członkowskich Unii Europejskiej lub organach ochrony konkurencji innych państw, których dotyczy niedozwolone porozumienie.

3. Prezes Urzędu przed wszczęciem postępowania może zwracać się do przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, wyłącznie o przedstawienie dodatkowych wyjaśnień w zakresie informacji wskazanych w ust. 2.

4. Po otrzymaniu wniosku w formie uproszczonej Prezes Urzędu sprawdza czy do dnia otrzymania tego wniosku nie wpłynął do Prezesa Urzędu wniosek, o którym mowa w art. 113a lub art. 113c lub wniosek w formie uproszczonej dotyczący tego samego porozumienia.

5. Prezes Urzędu przekazuje wnioskodawcy informację o:

1) niezłożeniu przez innych wnioskodawców wniosków, o których mowa w art. 113a lub art. 113c lub wniosku w formie uproszczonej dotyczącego tego samego porozumienia;

2) spełnianiu przez wniosek złożony przez wnioskodawcę wymogów, o których mowa w ust. 2.

6. W przypadku wszczęcia postępowania dotyczącego porozumienia, o którym mowa we wniosku w formie uproszczonej, Prezes Urzędu wzywa przedsiębiorcę do przedstawienia w wyznaczonym terminie wniosku, o którym mowa w art. 113a lub w art. 113c.

7. W przypadku złożenia w terminie wniosku, o którym mowa w art. 113a lub art. 113c, wniosek uznaje się za złożony w dacie złożenia wniosku w formie uproszczonej, jeżeli wniosek w formie uproszczonej dotyczył produktów lub usług, obszaru oraz okresu istnienia porozumienia wskazanych we wniosku o złagodzenie kary przedłożonym Komisji Europejskiej, który mógł podlegać aktualizacji.”;

44) w art. 113j:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek przedsiębiorcy zgodny z wymogami określonymi w art. 113a ust. 2, wraz z którym przedstawiono dowody lub informacje, o których mowa w art. 113b ust. 1 lub w art. 113c ust. 2 pkt 2, obejmuje również:

1) przedsiębiorców wywierających decydujący wpływ na tego przedsiębiorcę;
2) przedsiębiorców, na których ten przedsiębiorca wywiera decydujący wpływ;

3) osoby zarządzające tego przedsiębiorcy, o których mowa w art. 6a.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Urzędu odstępuje od nałożenia kary pieniężnej albo obniża karę pieniężną nakładaną na osobę zarządzającą spełniającą warunki, o których mowa w ust. 2, pomimo nieodstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę, który złożył wniosek albo nieobniżenia kary pieniężnej nakładanej na tego

przedsiębiorcę z powodu niespełnienia przez niego warunków określonych w art. 113a ust. 3, 5 i 6 lub w art. 113b ust. 1 pkt 3.”;

45) art. 113k otrzymuje brzmienie:

„Art. 113k. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb postępowania z wnioskiem złożonym przez przedsiębiorcę lub osobę zarządzającą mając na uwadze kategorię podmiotu składającego wniosek i konieczność zapewnienia rzetelnej oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 113b ust. 1 i w art. 113c ust. 12, oraz właściwego zakwalifikowania wniosku.”;

46) po art. 113k dodaje się art. 113l w następującym brzmieniu:

„Art. 113l. 1. Prezes Urzędu na wniosek prokuratora lub sądu:

1) przekazuje informacje niezbędne do ustalenia istnienia podstaw:

a) umorzenia postępowania karnego lub braku przesłanek do jego wszczęcia, w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w art. 305a § 1 Kodeksu karnego,

b) nadzwyczajnego złagodzenia kary lub odstąpienia od wymierzenia kary, w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w art. 305b Kodeksu karnego;

2) występuje do Komisji Europejskiej lub właściwego organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego UE o przekazanie informacji niezbędnych do ustalenia istnienia podstaw umorzenia postępowania karnego lub braku przesłanek do jego wszczęcia w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w art. 305a § 2 Kodeksu karnego.

2. Prezes Urzędu informuje prokuratora lub sąd o otrzymaniu wniosku dotyczącego porozumienia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 tej ustawy lub naruszającego zakaz, o którym mowa w art. 101 TFUE, wypełniającego znamiona popełnionego przez sprawcę przestępstwa, o którym mowa w art. 305 Kodeksu karnego, zgodnego z wymogami określonymi w art. 113a ust. 1 i 2 oraz art. 113b ust. 1 pkt 2 lub art. 113c ust. 2 pkt 2.

3. Prezes Urzędu na wniosek prokuratora lub sądu lub z urzędu może w każdym czasie przed wydaniem wyroku wycofać swoje oświadczenie o spełnieniu przez oskarżonego wymogów dla odstąpienia od wymierzenia kary, jej obniżenia lub zwolnienia z kary w ramach programu łagodzenia kar.”;

47) po dziale VII dodaje się dział VIIa w brzmieniu:

„DZIAŁ VIIA

Wzajemna pomoc w sprawach wniosków dotyczących powiadomień lub egzekwowania decyzji o nałożeniu kar lub okresowych kar pieniężnych w sprawach dotyczących naruszeń art. 101 i 102 TFUE

Art. 113m. 1. Prezes Urzędu na wniosek i w imieniu innego organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej powiadamia podmiot wskazany w tym wniosku o:

1) wstępnych zastrzeżeniach dotyczących domniemanego naruszenia art. 101 lub 102 TFUE lub decyzjach wydanych w zastosowaniu tych przepisów;

2) aktach proceduralnych przyjętych w kontekście postępowania w sprawie stosowania prawa dotyczącego stosowania art. 101 lub 102 TFUE, które podlegają notyfikacji zgodnie z przepisami państwa członkowskiego UE, którego organ ochrony konkurencji składa do Prezesa Urzędu odnośny wniosek,

3) innych istotnych dokumentach dotyczących stosowania art. 101 lub 102 TFUE, w tym o dokumentach dotyczących egzekwowania decyzji o nałożeniu kar lub okresowych kar pieniężnych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu wykonuje bez zbędnej zwłoki za pomocą jednolitego instrumentu, którego załącznik stanowi kopia dokumentu podlegającego notyfikacji.

3. Jednolity instrument zawiera:

1) imię i nazwisko lub nazwę, znany adres powiadamianego podmiotu oraz inne istotne informacje dotyczące tożsamości tego podmiotu;

2) streszczenie istotnych faktów i okoliczności;

3) streszczenie załączonej kopii aktu podlegającego notyfikacji;

4) nazwę oraz adres organu, do którego jest skierowany wniosek;

5) informację o okresie w którym powinna zostać dokonana notyfikacja, w szczególności informację o terminach ustawowych lub terminach przedawnienia.

4. Prezes Urzędu realizuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy został on przesłany w języku polskim lub w innym języku uprzednio uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i organ wnioskujący. Do wniosku złożonego w języku polskim organ wnioskujący załącza tłumaczenie aktu podlegającego notyfikacji.

5. Prezes Urzędu może zwrócić się do organu składającego wniosek o przedstawienie dodatkowych informacji niezbędnych do realizacji wniosku.

Art. 113n. Prezes Urzędu, po uprzednim poinformowaniu organu składającego wniosek, odmawia wykonania wniosku, o którym mowa w art. 113m, w przypadku gdy:

- 1) nie spełnia on wymogów przewidzianych w art. 113m;
- 2) wykonanie wniosku jest jawnie sprzeczne z porządkiem prawnym Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 113o. Prezes Urzędu może wystąpić do organu składającego wniosek o pokrycie kosztów działań związanych z realizacją wniosku, w tym kosztów tłumaczeń, pracy i kosztów administracyjnych.

Art. 113p. 1. Prezes Urzędu może wystąpić do organu ochrony konkurencji lub innego właściwego organu państwa członkowskiego UE z wnioskiem o powiadomienie, w imieniu Prezesa Urzędu, podmiotu, w stosunku do którego Prezes Urzędu podjął czynności w ramach sprawowania kontroli nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców art. 101 lub art. 102 TFUE, o decyzjach, postanowieniach oraz innych dokumentach dotyczących stosowania art. 101 lub art. 102 TFUE, w tym dokumentach dotyczących egzekwowania decyzji o nałożeniu kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych, których adresatem jest ten podmiot.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu dołącza jednolity instrument, którego załącznik stanowi kopia dokumentu, o którym mowa w ust. 1, którego dotyczy wniosek. Art. 113m ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Wniosek przesyła się w języku urzędowym państwa członkowskiego UE organu przyjmującego wniosek lub w innym języku uprzednio uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i organ przyjmujący wniosek. Prezes Urzędu przesyła organowi przyjmującemu wniosek tłumaczenie dokumentu, o którym mowa w ust. 1, którego dotyczy wniosek.

Art. 113q. Prezes Urzędu na żądanie organu przyjmującego wniosek pokrywa koszty działań związanych z realizacją wniosku, o którym mowa w art. 113p ust. 1, w tym kosztów tłumaczeń, pracy i kosztów administracyjnych.

Art. 113r. 1. Prezes Urzędu może wystąpić do krajowego organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego UE lub innego właściwego organu władzy publicznej, uprawnionego do egzekwowania w tym państwie kar pieniężnych w związku ze stwierdzeniem naruszenia art. 101 lub 102 TFUE lub okresowych kar pieniężnych, zwanego dalej „organem przyjmującym wniosek”, z pisemnym wnioskiem o ściągnięcie

nałożonych w drodze decyzji kar pieniężnych w związku ze stwierdzeniem naruszenia art. 101 lub 102 TFUE lub okresowych kar pieniężnych związanych ze stosowaniem przepisów w sprawie naruszenia art. 101 lub 102 TFUE, w przypadku ustalenia, że przedsiębiorcy lub związki przedsiębiorców, od których można ściągnąć karę pieniężną lub okresową karę pieniężną:

1) nie posiadają wystarczających aktywów na terytorium RP, aby możliwe było ściągnięcie takiej kary lub okresowej kary lub

2) nie mają siedziby na terytorium RP.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust.1, Prezes Urzędu dołącza jednolity instrument, którego załącznik stanowi kopia decyzji o nałożeniu kary lub okresowej kary pieniężnej.

3. Jednolity instrument zawiera:

1) imię i nazwisko lub nazwę, znany adres podmiotu, od którego można ściągnąć karę oraz inne istotne informacje dotyczące tożsamości tego podmiotu;

2) streszczenie istotnych faktów i okoliczności dotyczących decyzji o nałożeniu kary lub okresowej kary pieniężnej, podlegającej wyegzekwowaniu ;

3) streszczenie załączonej kopii decyzji podlegającej egzekucji;

4) nazwę oraz adres oraz inne dane kontaktowe organu przyjmującego wniosek;

5) informację o okresie w którym powinna zostać dokonana egzekucja, w szczególności informację o terminach ustawowych lub terminach przedawnienia;

6) informację o decyzji na mocy której Prezes Urzędu może zwrócić się z wnioskiem o wyegzekwowanie kary w Rzeczypospolitej Polskiej;

7) datę uprawomocnienia decyzji;

8) kwotę kary lub okresowej kary pieniężnej;

9) informacje o racjonalnych staraniach podjętych przez organ składający wniosek w celu wyegzekwowania decyzji na terytorium RP – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

4. Wniosek przesyła się w języku urzędowym państwa członkowskiego UE organu przyjmującego wniosek. Prezes Urzędu przesyła organowi przyjmującemu wniosek tłumaczenie decyzji na mocy której Prezes Urzędu może zwrócić się z wnioskiem wyegzekwowanie kary lub okresowej kary pieniężnej.

5. Prezes Urzędu na żądanie organu przyjmującego wniosek pokrywa koszty realizacji wniosku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku bezskutecznej realizacji wniosku przez organ przyjmujący.

Art. 113s. 1. W przypadku otrzymania wniosku o wyegzekwowanie decyzji o nałożeniu kary lub okresowej kary pieniężnej, Prezes Urzędu weryfikuje, bez zbędnej zwłoki, czy do wniosku został dołączony jednolity instrument, którego załącznik stanowi kopia decyzji o nałożeniu kary lub okresowej kary pieniężnej i czy jednolity instrument zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, znany adres podmiotu, od którego można ściągnąć karę oraz inne istotne informacje dotyczące tożsamości tego podmiotu;
- 2) streszczenie istotnych faktów i okoliczności dotyczących decyzji o nałożeniu kary lub okresowej kary pieniężnej, podlegającej wyegzekwowaniu;
- 3) streszczenie załączonej kopii decyzji podlegającej egzekucji;
- 4) nazwę oraz adres oraz inne dane kontaktowe Prezesa Urzędu;
- 5) informację o okresie w którym powinna zostać dokonana egzekucja, w szczególności informację o terminach ustawowych lub terminach przedawnienia;
- 6) informację o decyzji zezwalającej na wyegzekwowanie kary w państwie członkowskim UE, którego organ występuje z wnioskiem;
- 7) datę uprawomocnienia decyzji;
- 8) kwotę kary lub okresowej kary pieniężnej;
- 9) informacje o racjonalnych staraniach podjętych przez organ składający wniosek w celu wyegzekwowania decyzji na swoim własnym terytorium.

2. Prezes Urzędu rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dołączony do niego jednolity instrument został sporządzony w języku polskim lub innym języku uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i organ składający wniosek.

3. Jednolity instrument, o którym mowa w ust. 1, stanowi wyłączną podstawę środków egzekucyjnych podejmowanych przez organ egzekucyjny. Jednolity instrument nie podlega zatwierdzeniu, uzupełnieniu lub zastąpieniu. Jednolity instrument stanowi tytuł wykonawczy w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. Prezes Urzędu może zwrócić się do organu składającego wniosek o przedstawienie dodatkowych informacji niezbędnych do realizacji wniosku.

5. Prezes Urzędu, po uprzednim poinformowaniu organu składającego wniosek, zwraca wniosek organowi składającemu wniosek w przypadku gdy:

- 1) nie spełnia on wymogów przewidzianych w ust. 1;

2) wykonanie wniosku jest jawnie sprzeczne z porządkiem prawnym Rzeczypospolitej Polskiej.

6. W przypadku gdy wniosek spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes Urzędu przekazuje go do realizacji organowi egzekucyjnemu, po uprzednim przeliczeniu kwoty kary lub okresowej kary pieniężnej wskazanej w walucie obcej we wniosku, o którym mowa w ust. 1, na złote według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień nałożenia tej kary lub okresowej kary pieniężnej.

7. Organ egzekucyjny ściąga w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji karę wskazaną we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w kwocie przeliczonej przez Prezesa Urzędu na złote na podstawie ust. 6, i przekazuje ją na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa Urzędu.

8. Na podstawie informacji przekazanych przez organ składający wniosek, Prezes Urzędu informuje organ egzekucyjny o zdarzeniach mających wpływ na egzekucję kary lub okresowej kary pieniężnej wskazanej we wniosku, o którym mowa w ust. 1.

9. Prezes Urzędu może odzyskać poniesione koszty realizacji wniosku, o którym mowa w ust. 1, ze środków pieniężnych przekazanych przez organ egzekucyjny na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 7, w związku z realizacją tego wniosku.

10. W przypadku gdy nie jest możliwe ściągnięcie kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych określonych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może wystąpić do organu składającego wniosek o pokrycie poniesionych kosztów realizacji tego wniosku.

Art. 113t. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów rozpoznaje zażalenia w przedmiocie:

1) ważności powiadomień dokonanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 113m;

2) zgodności z prawem decyzji, postanowień oraz innych dokumentów dotyczących stosowania art. 101 lub art. 102 TFUE, będących przedmiotem wniosku o powiadomienie, o którym mowa w art. 113p ust. 1;

3) zgodności z prawem jednolitego instrumentu, o którym mowa w art. 113p ust. 2 lub w art. 113r ust. 2.

Art. 113u. Spory dotyczące kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych będących przedmiotem wniosku, o którym mowa w art. 113s ust. 1, oraz dotyczące jednolitego instrumentu dołączonego do tego wniosku, są rozstrzygane przez właściwy

organ państwa członkowskiego UE, które występuje z tym wnioskiem, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2070) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 479²⁸ w § 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7-9 w brzmieniu:
„7) rozpoznawanie zażaleń w przedmiocie powiadomień dokonanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 113m ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
8) zgodności z prawem decyzji, postanowień i innych dokumentów będących przedmiotem wniosku o powiadomienie, o którym mowa w art. 113p ust.1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub decyzji o nałożeniu kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych, o których mowa w art. 113r ust. 1 tej ustawy;
9) zgodności z prawem jednolitego instrumentu, o którym mowa w art. 113p ust. 2 lub w art. 113r ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.”;
- 2) w art. 479³³:
 - a) § 2a otrzymuje brzmienie:
„§ 2a. Art. 70 ust. 1 - 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.”;
 - b) uchyla się § 2b,
 - c) uchyla się § 6.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427 i 1492) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a po pkt 4b dodaje się punkt 4ba w brzmieniu:
„4ba) jednolitym instrumencie – rozumie się przez to dokument państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 113s ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1076 i 1086);”;
- 2) w art. 2 § 1 pkt 8 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
„h) kar lub okresowych kar pieniężnych nałożonych przez właściwe krajowe organy ochrony konkurencji państw członkowskich UE w związku z naruszeniem przez przedsiębiorców art. 101 lub 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;”;

- 3) w art. 5 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Uprawnione do żądania wykonania, w drodze egzekucji administracyjnej, obowiązków, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. a–f i h oraz pkt 9, jest również państwo członkowskie lub państwo trzecie.”;

- 3) w art. 15 § 3b otrzymuje brzmienie:

„§ 3b. Przepisów § 1–3 nie stosuje się do egzekucji należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g oraz h.”;

- 4) w art. 26:

- a) § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Za tytuł wykonawczy uznaje się również jednolity tytuł wykonawczy, zagraniczny tytuł wykonawczy oraz jednolity instrument.”;

- b) § 1b otrzymuje brzmienie:

„§ 1b. Do jednolitego tytułu wykonawczego, zagranicznego tytułu wykonawczego oraz jednolitego instrumentu nie stosuje się przepisów § 1e–1h, 2, 3, § 3a pkt 2 i 3 oraz § 6, art. 27 § 1–2, art. 28b i art. 29.”;

- 5) w art. 26e § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Przepisów § 1 i § 2 pkt 2 nie stosuje się do jednolitego tytułu wykonawczego oraz jednolitego instrumentu.”;

- 6) w art. 32a § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g oraz h, przepisu § 3 nie stosuje się.”;

- 7) w art. 59 w § 2a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. W zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. a–f, h oraz pkt 9, postępowanie egzekucyjne umarza się w całości albo w części w przypadku.”;

- 8) w art. 166c § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g oraz h, nie stosuje się przepisów działu IV.”

Art. 4. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128) po art. 305 dodaje się art. 305a i art. 305b w brzmieniu:

„Art. 305a. § 1. Nie podlega karze sprawca przestępstwa określonego w art. 305, w przypadku gdy przedsiębiorca, na rzecz którego działał sprawca, złożył do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniosek o odstąpienie od wymierzenia

kary pieniężnej lub jej obniżenie, o którym mowa w art. 113a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”, jeżeli:

1) wniosek dotyczy porozumienia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 tej ustawy lub naruszającego zakaz, o którym mowa w art. 101 TFUE, wypełniającego znamiona popełnionego przez sprawcę przestępstwa, o którym mowa w art. 305 i jest zgodny z wymogami określonymi w art. 113a ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

2) sprawca aktywnie współpracuje z:

a) organami ścigania w toku postępowania karnego,
b) Prezesem Urzędu od powzięcia wiadomości o złożeniu wniosku w sposób określony w art. 113a ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

3) wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie został złożony przed przedstawieniem sprawcy zarzutów dotyczących naruszenia art. 305.

§ 2. Karze nie podlega również sprawca przestępstwa określonego w art. 305, w przypadku gdy przedsiębiorca, na rzecz którego działał sprawca, złoży wniosek o zwolnienie z kary w ramach programu łagodzenia kar do Komisji Europejskiej lub do innego właściwego organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli:

1) wniosek dotyczy porozumienia naruszającego zakaz, o którym mowa w art. 101 TFUE lub przewidziany w krajowych przepisach państwa członkowskiego UE, wypełniającego jednocześnie znamiona popełnionego przez sprawcę przestępstwa, o którym mowa w art. 305, i jest zgodny z wymogami określonymi w programie łagodzenia kar Komisji Europejskiej lub w krajowych przepisach państwa członkowskiego UE dotyczących programu łagodzenia kar;

2) sprawca aktywnie współpracuje z:

a) organami ścigania w toku postępowania karnego,
b) właściwym organem ochrony konkurencji, do którego złożono wniosek o zwolnienie z kary w ramach programu łagodzenia kar;

3) wniosek o zwolnienie z kary został złożony przed przedstawieniem sprawcy zarzutów dotyczących naruszenia art. 305.

Art. 305b. Wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 305, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli

przedsiębiorca na rzecz którego działał sprawca złożył do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary lub jej obniżenia i spełnia on warunki:

- 1) do obniżenia przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kary pieniężnej, o których mowa w art. 113c ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 2) wskazane w art. 305a ust. 1 pkt 2 i 3.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1213) w art. 15 wyrazy „art. 51-61” zastępuje się wyrazami „art. 51-53, art. 54-60, art. 61”.

Art. 6. Wydany na podstawie przepisów dotychczasowych akt powołania na funkcję Prezesa Urzędu osoby pełniącej tę funkcję w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, staje się aktem powołania tej osoby na funkcję Prezesa Urzędu na pięcioletnią kadencję, o której mowa w art. 29 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, której bieg rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Do spraw, w których postępowanie wszczęto przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Do praktyk ograniczających konkurencję zaniechanych przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy art. 93 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 9. Do wniosków o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10. Jeżeli sąd ochrony konkurencji i konsumentów udzielił przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zgody na przeprowadzenie przeszukania na podstawie art. 91 lub art. 105n ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, przeszukanie przeprowadza się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 11. Do kontroli i przeszukań, prowadzonych w przypadkach, o których mowa w art. 105i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. Do wniosków, o których mowa w art. 105n ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, co do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostało wydane postanowienie, o którym mowa w art. 105n ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje art. 105n ust. 4-8 i art. 105na ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. Do informacji, oświadczeń i dowodów zebranych, pozyskanych lub wytworzonych przez Prezesa Urzędu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 70a-71 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 113p i 113q ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Art. 113r ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do kar pieniężnych nałożonych w drodze decyzji od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 113k ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych na podstawie art. 113k ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Daniel Mańkowski

Dyrektor

Departamentu Prawnego

w Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów